

D ů v o d y:

Jde o to, zda bylo rozhodnutím okresního soudu ze dne 23. března 1927, jímž byl žalobce s nárokem na výživu, uplatňovaným proti žalovanému, odkázán na pořad práva, rozhodnuto právoplatně o otázce přípustnosti pořadu práva. K tomu jest přisvědčiti. Rozhodnutí toto bylo vydáno v nesporném řízení a stalo se závazným a mohlo nabýti formální moci práva, nabyly-li jím třetí osoby práv (§ 9 nesp. pat.). Že tomu tak jest, vyplývá z věci samé, ježto bylo rozhodnutí to doručeno jak nynějšímu žalobci, tak i nynějšímu žalovanému a ten i onen, nepodav do něho stížnost, nabyl práva, by uplatňování sporného nároku na výživu dělo se pořadem práva. I když tedy jest podle judikátu vídeňského nejvyššího soudu čís. 237 (úřední sb. čís. 1664) rozhodovati o nároku nezletilých dětí na výživu proti dědovi (§ 143 obč. zák.) v nesporném řízení, nelze ani soudu první stolice, ani vyšším soudům hleděti k namítané ve sporu nepřipustnosti pořadu práva, ježto bylo již jiným soudem rozhodnuto o otázce té usnesením, nabyvším formální moci práva a dosud vízícím, v ten smysl, že věc patří na pořad práva (§ 42 třetí odstavec j. n. a plenární rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. dubna 1924, pres. 1582/23 čís. 3775 sb. n. s.).

Čís. 7297.

V řízení úpadkovém jest k rekursu oprávněn zásadně každý, kdo jest účastněn na úpadkovém řízení nebo vystupuje v mezích svého úřadu a cítí se dotýčným výrokem zkrácen ve svém právu. Členu věřitelského výboru nepřisluší právo rekursu do usnesení soudu, jímž bylo rozhodnuto o návrhu, by byl on pokud se týče jiný člen věřitelského výboru sprostěn z úřadu jako člen výboru.

(Rozh. ze dne 7. září 1927, R I 762/27.)

K návrhu správce úpadkové podstaty a členů věřitelského výboru Dra K-a, Josefa Sch-a a Dra M-a zbavil soud první stolice člena věřitelského výboru Dra Jindřicha T-a jeho úřadu. Rekursní soud zrušil k rekursu Dra Jindřicha T-a napadené usnesení a zamítl návrh na zbavení Dra Jindřicha T-a úřadu.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs Josefa Sch-a, dovolacím rekursu správce úpadkové podstaty vyhověl a změnil napadené usnesení v ten rozum, že odmítl rekurs Dra Jindřicha T-a.

D ů v o d y:

Jde především o otázku, zda členu věřitelského výboru v řízení úpadkovém přísluší právo rekursu do usnesení soudu, jímž byl sprostěn z úřadu jako člen výboru. Rekursní soud se vůbec neobíral touto otáz-

kou, vyřídív rekurs Dra Jindřicha T-a věcně, maje patrně za to, že mu právo rekursu přísluší; leč neprávem. Podle § 176 (2) konk. ř. lze si stěžovati rekusem do opatření a rozhodnutí úpadkového komisaře, pokud úpadkový řád nestanoví nic jiného. Pořad stolic při rozhodnutích úpadkového soudu není zvlášť upraven, platí tu obecný předpis § 4 j. n. Z toho plyne, že si lze zásadně stěžovati do každého opatření, usnesení a rozhodnutí, vydaného v řízení úpadkovém a, jelikož není omezen ani okruh osob oprávněných k rekursu (pokud tu není jiného ustanovení), dlužno právo rekursu zásadně přiznati každému, kdo na úpadkovém řízení jest účastněn anebo vystupuje v mezích svého úřadu jako správce atd. a se cítí dotčeným výrokem zkráceným ve svém právu. Těchto v zákoně sice neuvedených, avšak z věci samé plynoucích předpokladů není však u člena výboru věřitelského, jenž byl soudním usnesením sprostěn z úřadu. Nemáť ani nároku na svěření mu úřad, takže se nemůže cítiti zkráceným ve svém právu proto, že byl z úřadu toho sprostěn, ani nejedná v mezích svého úřadu, ježto obor působnosti vytčený v § 89 konk. ř. nenáleží členům výboru věřitelského jako jednotlivcům, nýbrž jen výboru jako celku, který jej vykonává, usnásaje se většinou hlasů. Nelze proto členu věřitelského výboru přiznati práva rekursu do usnesení naznačeného obsahu. (Viz Bartsch-Pollak str. 553 a literaturu tam uvedenou.) Rekursní soud proto pochybil, vyřídív věcně rekurs Dra Jindřicha T-a do usnesení soudu prvé stolice, jímž byl sprostěn z úřadu jako člen věřitelského výboru, místo, aby jej odmítl jako nepřipustný. Jelikož pak z uvedených důvodů dále plyne, že členu výboru věřitelského jako takovému nenáleží právo rekursu ani do soudního usnesení o návrhu na sprostění jiného člena, bylo dovolací rekurs člena věřitelského výboru Josefa Sch-a odmítnouti jako nepřipustný, dovolacímu rekursu správce úpadkové podstaty Dra Bedřicha S-a však vyhověti a napadené usnesení změnit v ten rozum, že se rekurs Dra Jindřicha T-a jako nepřipustný odmítá.

Čís. 7298.

Spoluzavinění chodce na úrazu pádem na neposypaném chodníku nelze spatřovati v tom, že vida, že jest chodník kluzký, neupustil od další chůze po něm.

(Rozh. ze dne 7. září 1927, Rv I 2016/26.)

Žalobce sklouzl na neposypaném chodníku před radnicí žalované obce v Čechách a poranil se. Žalobě o náhradu škody bylo vyhověno soudy všech tří stolic.

N e j v y š š í s o u d uvedl v otázce, jež v dovolání byla jedine vzata po právní stránce na přetřes, v